

Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia: BRAȘOVU, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LVII.

„Gazeta” este în să-careți Abonamente pentru Austro-Ungaria. Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.

Nr. 42.

Brașov, Mercuri, 23 Februarie (7 Martie)

1894.

Declarația deputaților sași.

Brașov, 22 Februarie v.

Când am adus știrea, că deputații sași din dietă au luat deciziunea de a vota pentru proiectele de lege bisericești-politice, am vădit, că ei nu puteau eși altfel din dilemă, decât să votând fără de încunjur în favoarea guvernului, să părăsind partida lui.

Am vădit mai deș cu acea ocaziune, că, alegându-și calea dintăiu, deputații sași n'au făcut altă, decât a trage consecențele din rezoluțiunea de astă toamnă a comitetului central săsesc, care cerea ca ei să nu iasă din partida guvernului, precum și din atitudinea generală politică a Sașilor. Am arătat tot-odată că de ciudată era tactica cea mai nouă a foilor săsesci, cari făcându-se ecoul relei dispozițiuni ce domnese, „în cercuri estinse săsesci”, relativ la proiectele de reformă ale guvernului, cereau dela deputații lor, ca, decât li s'a dat directiva de a rămâne în partid și de a nu se opune proiectelor, cel puțin să țină seama de acea dispoziție și să nu le mai ia și în apărare.

Acuma vînt deputații sași și confirmă pe deplin părerea noastră într'o declarație, ce-o adresază comitetului central săsesc și ce-o vedem publicată în „Sieb. d. Tageblatt” dela 6 l. c.

Motivând pe larg hotărîrea ce au luat-o la 7 Febr. n. a. c., de a sprijini cu votul lor cele cinci proiecte de lege ale guvernului asupra matriculelor civile, a liberului exercițiu religionar, a recepțiunei Evreilor, a confesiunei copiilor și a căsătoriei civile, deputații dietali ai cercurilor săsesci se silesc a dovedi, că ei au procedat pe baza rezoluțiunei din Septemvre 1893 a

comitetului central săsesc și în consecența atitudinii generale politice a poporului săsesc, care în majoritatea lui covârșitoare a aprobat acea rezoluțiune și nu s'a pronunțat nicî într'un fel în contra proiectelor de lege bisericești-politice.

Derînta, ce au exprimat-o în timpul din urmă mai multe comitete electorale districtuale săsesci, ca deputații sași să combată modificarea dispozițiunei art. de lege 53 din 1868 privitor la religiunea copiilor, aceștia o consideră de ne-realizabilă și neoportună. Opunându-se acelei modificări, dice declarația, deputații sași ar trebui să iasă din partida liberală, ceea ce însă n'a putut fi părerea acelor comitete, căci atunci ele ar fi formulat precis această pretensiune și s'ar fi pronunțat și asupra celorlalte proiecte de lege, ceea ce însă „n'au făcut-o nicăiri”. De altă parte deputații sași susțin, că tocmai proiectului de lege asupra religiunei copiilor din căsătoriile mixte ei li atribue o mai mică importanță politică decât celorlalte și în fine însăși motivele, prin cari vor să arate că de neoportună ar fi opozițiunea lor chiar și atunci, când s'ar restrînge numai la acest proiect de lege.

Sașii ardeleni vor trebui așa der să mănânce așa cum și-au sărat. Declarațiunea deputaților lor este expresiunea cea mai viuă a situațiunei critice, în care au ajuns ei cu politica lor oportunistă și șovăitoare și este tot-odată confirmarea cea mai elocuentă a tristului fapt, că ei au renunțat de-a mai lupta în acest stat ca naționalitate deosebită, cu drepturi și aspirațiuni naționale, și că de aici încolo marile lor interese naționale și bisericești vor fi lăsate jocului întâmplării.

Până ce vor mai avé câțiva deputați, cari vor mai nutri un simț de pietate față cu aceste interese, ele vor întâmpina ici colo sprijinul lor problematic, der și acesta numai într'un câtu n'ar colida cu îndatoririle, ce le au ca membrii ai partidei maghiare dela putere, cum se întâmplă adî.

Întregu poporul săsesc e de convingere, că proiectele de reformă bisericească i sunt păgubitoare, că lăustură chiar (thuen ihm wehe); consistorul bisericei evang. săsesc din Ardelu s'a pronunțat categoric în contra lor. Cu toate acestea deputații sași din cameră nu găsesc modru de a servi cauza săsescă mai bine, decât sprijinind cu votul lor aceste proiecte. Apoi să mai dice omul, că nu e minunată politica săsescă!

Der să vedem, cari sunt momentele principale, prin cari se de termină atitudinea deputaților sași.

De când ne-am alăturat la partida guvernului, — dice ei în declarația lor — s'a îmbunătățit mult pozițiunea poporului săsesc (?) nu numai față cu guvernul, ci și față cu totalitatea poporului maghiar. De atunci a prins rădăcină o apăsare mai dreaptă (?) a însămnătăii poporului săsesc pentru stat și societate și atitudinea unor factori importanți a devenit mai binevoitoare (?) față cu noi. Scim, ce-i drept, că acesta tocmai pe terenul școlar, cel mai important, nu s'a întâmplat, „der putem da asigurare, că avem destule puncte de razim pentru așteptarea, că într'un timp nu prea îndepărtat și pe acestu teren va lua locul său dreptatea, echitatea și o moderațiune, ce zace în interesul statului.”

Aceste sunt momentele, pe baza cărora cei 14 deputați săsesci pretind, că guvernul actualu ungu-

resc are un titlu de drept la simpatia Sașilor.

Presupunerea noastră s'a implinită așadăr și în punctul acesta. Csaky li-a promis deputaților sași, că „într'un timp nu prea îndepărtat” — după ce vor fi destituiți învățătorii dela școlele române confesionale — le va da autorităților școlare săsesci mână liberă, să facă ce vor voi cu învățătorii lor din Bistrița și din alte ținuturi săsesci, până atunci însă va lăsa cestiunea incurcată.

Etă blidul de linte in spe, pentru care au sacrificat deputații sași convicțiunea mai bună, mai demnă și mai bărbătescă a poporului lor!

Pote să se găsesc adî mulți Sași, cari să consimtă cu afirmarea din declarația, că această purtare a fost reclamată de „onestitatea politică”, ce nu permite, ca tocmai acum, în ora a douăspre-șecua, deputații sași să fugă de sub stégul partidei, în care s'au înrolat. Istoria însă, suntem siguri, va caracteriza cu totul altfel această purtare, când va înșira cauzele, ce au contribuit la ruinul național al poporului săsesc din Transilvania.

Dimisiunea lui Gladstone.

Totă pressa europeană se ocupă cu retragerea marelui bărbat de stat engles, Gladstone, din viața politică. Știrea acestei retrageri a fost lansată încă cu luni de zile înainte, motivându-se din toate părțile cu bola de ochi de care suferă marele și energeticu apărător al cauzei libertății celorlți asupriți. La început se credea, că știrea despre dimisia lui Gladstone ar fi numai o manevră a contrarilor săi politici; telegrafulu însă o vestese adî, ca pe un fapt deja implinit.

Pășind pe arena publică politică în anul 1832, ca deputat de Newark, tînerul wighy s'a distins până adî printr'o

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Amorul transmis.

după Octave Fére.

(3) (Urmare).

III.

Vîntorea la vecini.

În momentul, în care Angela se consola cu livrese sterline ale fiului Albionului, Arthur deveni moștenitorul unei rude bătrâne, care îi lăsase între altele și o proprietate magnifică în Normandia.

Mai sentimental decât ceilalți amici și decât amanta nenorocitului Armand, Arthur fu impresionat grozav de evenimentele din urmă, fapt ce îl făcu să devină mai serios și mai grav, ca de obicei, și îl deciseră să părăsescă viața de disordine și de amoruri nebune.

Aceste plăceri i se păreau funeste, și astfel profită de ocaziunea, ce i se prezentă, pentru de a părăsi Parisul fără sgomot și fără a anunța pe nimenea.

Locuința unchiului său era situată aproape de Dieppe la 2 kilometre de mare, era o vilă delicioasă, în care Arthur se instală cu o mulțumire nedescriabilă.

Nu uitase să ia cu elu niște cărțile,

niște penele. O odaie din etagiul I, dela ferestra căreia se desfășura o panoramă splendidă, fu alasă ca atelier. O altă ferestră a atelierului dedea spre proprietatea vecină, o casă, care avea aparența unui castel de țără. Parcul era întreținut cu multă îngrijire.

Dat cu totul lucrărilor sale favorite, cari îl ocupau aproape totă ziua, era mulțumit cu această viață fără griji și izolată.

De trei săptămâni se ocupa cu lucrările sale de artă și foarte puțin de administrația moșilor sale, când într'o zi după prînd, rădîmat de balconul atelierului său, cu țigara în gură, visa fericea vieți așa de independente și solitare. Admirîndu frumosa perspectivă a sôrelui, ce apunea, elu era adîncit în acele visări, cari încîntă sufletele în mijlocul pasiunilor așa de tumultose ale vieții de oraș.

Sgomotul unui pasu ușor turbură liniștea, ce domnea împrejurul lui. O femeie trecea prin aleia parcului proprietății vecine. Ea mergea încet și cu privirile fixate în pământ. Rochia sa albă desenă o taliă, care în ochii artistului părî răpitoare. O pălărie mare de paie ascundea o față admirabilă, ornată cu pîr negru.

Arthur o urmări cu ochii până la o

întorsătură a aleii, așteptă încă câteva minute, însă ea nu mai apărî.

Pentru întăia-ora se informă, cine sunt vecinii săi. Iulianu, servitorul său, îi spuse, că d-l Duval posedă acea proprietate de multu timp, der că elu venise și se instalase acolo abia de șese seu șapte luni. Elu pare a se bucura de o avere mare, cu toate că nicî-odată nu veniau streini la elu. Omenii săi erau foarte discreți, astfel încât nu putu afla nimic mai mult asupra împrejurărilor lor familiare.

Arthur se mulțumi de-ocamdată cu aceste informațiuni.

În fiă-care sêră la apusul sôrelui artistulu vedea trecîndu pe necunoscuta, când singură, când la brațulu unui bărbat înaintat în vîrstă.

Indemnat de curiositate, elu voi să întrebuițeze toate mijlocele pentru a cunoșce pe străină. Căutînd să găsescă pe cineva cătră care să se adreseze, elu făcu următorea reflecșiune: Preotulu trebuie să cunoscă pe toți parochienii săi, elu este de sigur primitu în toate familiile; să-i facu o vizită, ca nou venit ce sunt, și să-lu întrebî.

Elu puse imediatu proiectulu în execuțiune și astfel schimbîndu costumulu

său de atelieru cu niște haine elegante, elu plecă spre sat.

Demnul preot se cam miră de această vizită, der primi cu toate acestea cu curtenia pe noulu său parochian. Conversațiunea începî: vorbiră de biserică, care avea necesitate de reparatur, de ținut, care era foarte productiv, și de locuitor, a cărora credință se slăbea din ce în ce.

— „Eu din parte-mi”, dice Arthur surîzîndu, „am unu vecin, care nu credu să fiă între parochienii d-tale cei mai credincioși, căci e aproape invisibil. Este domnul . . . Duval mi-se pare. Abia îi știu numele. Ilu cunosc d-ta mai bine ca mine?”

— „Eu știu totu atata, cătu și d-ta. N'am întîlnit pe d-l Duval nicăiri; totu ce pot să-ți spun este, că elu e protestant.”

Acestu faptu esplică îndestul, și demnul preot nu scia nimic de sitor. Împrejurările vieții eroilor noștri sta înthur puse în mîna preotului un de o sută de franci pentru a ver torul sêracilor din parochia și proba că, contrar vecinilor, e unu bunu catolic.

perseverență de fier, printr-o capacitate politică estra-ordinară și printr-o nemărginită însuflețire pentru reformele liberale în Anglia. Lungă și strălucită carieră politică! De numele lui Gladstone au fost legate mari și legitime speranțe ale popoarelor, cari visau și visează încă o sorțe mai bună. În patru rânduri el a fost capul cabinetului liberal și factorul de frunte al „household-suffrage“-ului, care a dat drepturi electorale la două milioane de cetățeni englesi, și a declarat luptă pe viață și morțe privilegiilor aristocrației din camera lordilor englesi.

Gladstone a ridicat la doctrină politică așa numita „Bulgarian Atrocities“, a umplut programul său politic cu cestiunile irlandeze, și n'a fost instituția umanitară, n'a fost simțământul omenesc de care inima lui s'a fi fost străină. El a lucrat alături cu Melbour, a fost coleg în ministeriu cu Peel, apoi contrar și în urmă la guvern cu Palmerston, și când soții săi cei mai capabili s'au despărțit de el, rămânându-i în urmă adversari numai neimpăcătul Disraeli, el încă totuși a rămas stăncă neînfrântă în mijlocul valurilor agitate ale politicii — a rămas omul mare al vremilor vechi.

Ca ministru-președinte Gladstone a guvernât totdeauna cu majorități minimale, formate din deosebite elemente. El însuși a știut totdeauna, ca prin dibăcia sa de conducător, prin tactica sa admirabilă, și prin elocvența sa strălucită să susțină disciplina și solidaritatea în partizanii săi, să învingă cele mai critice situațiuni, și prin o încordare rară în istoria parlamentelor, să treacă peste desbaterile celor mai mari reforme.

La adâncile sale bătrânețe Gladstone voia să se încoroneze marea sa operă politică prin autonomia Irlandei. Planul acesta era mare și cutezat, el însuși s'a apucat de realizarea lui cu toată puterea trupului și sufletului său. Camera lordilor însă, îi era în această privință dușman neimpăcăt. Ea a început să desvâlze cea mai extremă activitate pentru a zădărnici autonomia irlandeză, și a recurs la agitațiuni sistematice în și afară de parlamentul contra mărețului plan al lui Gladstone.

Agitațiunile acestea ale conservatorilor englesi au dat naștere ideii, da a se reforma camera lordilor, și Gladstone cu dreptul cuvânt a dășit în vorbirea sa din urmă, că de-o jumătate de secol prinde în Anglia din ce în ce mai multă teren antipatia contra camerei lordilor. Da, antipatia contra lordilor, cari nu voesc nici acum să înceteze certele și frământările, cari de șapte sute de ani continuă între Irlandesi și Englesi; antipatia contra celor lordii, cari au confiscat și călcat în picioare drepturile și libertățile poporului irlandez, au nesocotit postulatale lui legitime și au tiranizat fără milă pe cei desmoșteniți.

Și acum omul, care însuflețit de idealurile frumoase și înalte ale vieții omenesci, care și-a sacrificat liniștea și tigna, ca dreptatea pentru Irlandesi să devină faptă, se vede dintr'odată silit a arunca arma de luptă din mână lui tremurătoare și a se retrage de pe arena politică. Imprejurarea această o putem numi un eveniment, care va face mare efect pretutindeni, — căci Gladstone a fost cel mai mare erou al parlamentarismului, și rolul, ce l'a jucat el în viața publică a Angliei, abia decă va avea sémén în istoria luptelor politice.

CRONICA POLITICĂ

— 22 Februarie.

Gazetele unguresci sunt pline cu raporturi despre demonstrația din Pesta, și s'a făcut Duminecă. Câteva mii de T. au luat parte la această tămbălău generală. Spre rușinea și batjocura lor împăt și 50—60 „Români“, dintre care unele sunt în slujbele stăpânirii. Trebuie să știe că s'a lăsat a fi duși ca vitele în 4. Dela Ch. omne, se pôtă dice gu-Trenul deper. hii“ aderă la refor-Trenul mixt. Trenul mixt

mele bisericesci. Intre acești rătăciți se afla și renegatul Moldovan Gergely. Adunarea a deschis o baronul Orczy, care spuse, că „liberalii“ s'au adunat, ca să eșecute testamentul lui Francisc Deak. Plebea atunci strigă: „Éljen Deák Ferencz“. Adunarea a hotărât, să sprijine reformele bisericesci. Etă pe scurtă isprava marelui hocus-pocus din Peșta. Gaură'n cercu nu s'a făcut, dér, dău, nici guvernului nu-i pôte servi spre laudă, că pentru a-și susține popularitatea recurge la astfel de donchiotiade ridicole.

„Politische Corr.“ anunță, că ministrul austro-ungar de externe, contele Kalnoky a declarat președintelui guvernului sârbesc, Simici, că toate scirile despre pregătiri militare în Croația sunt false, și că Austria n'are nici un motiv de a face asemenea pregătiri. — Aceeași fôia află din Belgrad, că exregele Milan se va întorce la Paris în decursul unei curente.

Din Berlin se împărtășește, că comisiunea Reichstagului esmisă pentru convenția comercială ruso-germană, în ședința ținută la 3 l. c. a primit articolii 1—6. Asupra articolului 7 se vor sfătui mai târziu. Au fost primiți apoi articolii 1—12. În fine s'a isprăvit partea corespondentă a protocolului final până la articolul 18.

Din Londra i-se împărtășește lui „Pest. Coresp.“, că Sir Vincent Howard va face în înțelegere cu deputații din toate partidele, o propunere, pentru de a efectui o consultare internațională asupra măsurilor practice contra organizațiilor criminale ale anarchiștilor și asupra controlării folosinței transportului și a fabricației secrete de materii esplosibile. La această consultare vor fi invitați și chemați și tehnici competenți din toate statele.

Un nou proces pentru „agitațiune.“

(Coresp. part. a „Gaz. Trans.“)

Hodac, Ibănesci, 2 Martie 1894.

Onorată Redacțiune! Cetitorilor „Gazetei Transilvaniei“ le este cunoscut, că la 17 Februarie n. c. s'a pertractat înaintea tribunalului r. din M.-Oșorhei un nou proces pentru „agitațiune în contra statului și a națiunii maghiare.“ Procesul a fost intentat în contra inteligenței române din comunele Hodac și Ibănesci, de lângă riul Gurghiului, pe baza unor denunțări malițioase și false eșite dela nisce omeni ușuratici din ținutul nostru, cari cu durere trebuie să spunem, că încă fac parte din corpul națiunii noastre.

Acest proces și-a avut începutul încă dela finea anului 1892, când — cu ocaziunea alegerii membrilor în congregațiunea comitatensă — alegătorii români ai cercului Gurghiu au triumfat cu candidații lor. Cu acea ocaziune inteligența din comunele, cari formăză cercul electoral al Gurghiului, se întruniră într'un restaurant din Gurghiu, cu scopul ca să aștepte rezultatul alegerii, care nu se putea sci înainte de 5 ore séra; acolo veniră și renumiții întru ale denunțărilor notari George Tirnovianu, Nicolae Manția și un frate al celui dintâi, anume Mafteiu Tirnovianu, jude comunal în Ibănesci.

Pe când inteligența susu numită conversa în totă liniștea și aștepta în nerăbdare rezultatul alegerii, notarul G. Tirnovianu încep a-și arăta „bravura“ și „cultura“, adresându-se către doi candidați de preoție din societatea noastră cu nisce vorbe necualificabile și demne numai de nisce omeni lipsiți de creștere. În fața acestor brutale espectorări, inteligența amintită n'a putut rămâne indiferentă, ci și-a făcut reflecșiunile sale, respingându cu dispreț epitetele necualificabile adresate numitelor persoane.

Imprejurarea această îl infuriă atât de mult pe respectivul notar, încâtă voi să provôce numai decătă un rășinos scandal, a fost însă împedecat din partea amintitei inteligențe, care-l provocă la ordine. Astfel furiosul notar neputându-și ajunge scopul pe această cale, ame-

niță, că-și va răsbuna el în altă mod. Cine și-ar fi adus înse aminte, că mijlocul de răsbunare ales de el va fi chiar infama denunțare cu lucruri, cari nici prin minte nu i-au trecută nici unuia din societatea noastră.

A știut însă respectivul notar, împreună cu conștii săi susu amintiți, că tocmai prin denunțări false „patriotice“ se pot recomanda mai bine grației superiorilor lor în timpul acesta al șovinismului; și de aceea prin patronul lor fislogăbirul Kőrösy Albert se și grăbi a ridica acuză de agitațiune contra statului și națiunii maghiare în contra următorilor d-ni: Ioan Mera, Isidor Suceava, teolog abs., Zaharia Lupu preot, Demetriu Lupu preot, Demetriu Lupu proprietar, Iuliu Mare, Ioan Cofariu învățator, Nistor Suceava proprietar și Nicolae Șara, cand. notarial.

Infama denunțare își și avu efectul peste puțin timp, deorece în 11 Ianuarie 1893 se și presentă în comuna Hodac o strajnică comisiune dela tribunalul din M.-Oșorhei, însoțită de 6 gendarmi, care își încep activitatea făcându perchișișă domiciliară D lor Ioan Mera și Demetriu Lupu proprietar în Hodac, precum și D-lor Iuliu Mare și Isidor Suceava în Ibănesci, firesce fără nici un rezultat.

Lucrul nu se fini însă cu atâtă. Acusații dimpreună cu martorii propuși de numiți denunțări, fiind citați la 16 Martie a. tr. înaintea tribunalului, și făcându-se investigațiunea preliminară în cauză, tribunalul pe baza §-lui 172 a codicelui penal enunță sentința de punere sub acusațiune a acusaților, contra căreia aceștia insinuară recurs. Recursul însă neluându-se în considerare, acusații din nou au fost citați înaintea aceluși tribunal în luna lui Mai a. tr., cu care ocaziune li-se publică sentința de punere sub acusațiune pe baza fasiunilor denunțărilor G. Tirnovianu, Nic. Manția și Mafteiu Tirnovianu.

În urma acestora, pertractarea finală în această cauză odiosă s'a fixat pe 17 Febr. n. c. Pertractarea s'a început la 8 ore dimineața, fiind constituit tribunalul din următorii juți: N. Bokor ca președinte, M. Horvath și N. Lokodi, ca asesori, Farkas notar, Gyárfás ca procuror și Mateiu Pop Gridianul, ca advocat apărător. S'au ascultat din nou toți cei citați și din fasiunile lor, precum și ale martorilor Ales. Tirnovianu, paroch în Hodac, a lui Mész András hotelier în Gurghiu, apoi a sătenilor unguri din Gurghiu: Fabian Jozsef și Szabo Jozsef, cari au petrecut la o masă cu denunțării, s'a constatat, că întreaga acuză pentru „agitațiune“ e nebasată și falsă. Fasiunile de acum ale martorilor ingreunători, respective denunțării, au fost cu totul în contra-dicere cu fasiunile depuse la ascultarea primă și întărite atunci cu jurământ. Cu toate acestea, amintiții și-au susținut cu o rară cerbicioșă și nerușinare acuză până în fine, așa că se revoltă simțul de umanitate nu numai în acusați, ci și în publicul prezent la pertractare.

Se scandalisă cu toții mai ales când respectivii martori denunțări fură confrontați cu vrednicul preot Alesandru Ternăveanu, care este, ce-i drept, un frate al celor doi denunțări cu numele „Tirnovianu“, dér care întotdeauna s'a distins prin viața și caracterul său nepătat, bucurându-se de-o deosebită stimă și bună reputațiune înaintea tuturor cunoscuților din ținutul acesta.

Finindu-se pertractarea la orele 8 1/2 séra, tribunalul se retrage în sala învecinată pentru a-și da verdictul. La 9 1/2 ore reîntorcându-se în sala de pertractare, enunță sentința, în urma căreia toți acusații sunt achitați.

La enunțarea sentinței publicul de față, pătuns de însuflețire, a erupt în strigate de: „Trăescă dreptatea! Trăescă apărătorii dreptății!“

Cu privire la cei trei denunțări, cari trăesc și se ingrașă din sudorea poporului românesc, dicit și eu împreună cu Horațiu: „Hic niger est, hunc tu Romane caveto!“

Amicul dreptății.

SCIRILE DILEI.

— 22 Februarie

Produțiunea studenților din Brașov.

Îți era drag să privești frumosul și numărösul cerc al studenților noștri, cu fețele lor espresive și inteligente, cari erau întruniți Duminecă d. a. în sala cea mare a gimnasiului român din loc. Dér plăcerea și bucuria noastră fu îndăruită și de producțiunea lor publică ne-ak' bonvinsu de laudabilul progres, ce face societatea lor de lectură. În c'at'ul de deschidere conducătorul societății, d-l prof. Dr. Ios. Blaga, a accentuat cu drept cuvânt, că progresul trebuie să fiă cu atât mai mare acolo, unde nisuițele de înaintare în literatură și științe întempină sprijin și îmbrățișare și din partea societății. S'a și putut convinge îndată publicul român, care a luat parte la ședință în număr considerabil, din prestațiunile emnente ale tinerilor, câtă de binefăcătoare este interesul cel manifestă pentru progresul lor. În măsura, în care va crește acest interes, s'ar mări și avântul tinerimei. Programa ședinței a fost variată și bine întocmită. Tinerii Emil Danu, Aurel Bogdan și Trifon Lugoșanu s'au distins prin declamațiuni escelente și cu deosebire cei dintâi au dovedit și talent dramatic în modul lor de predare. Studentul de cl. VIII gimn. Valeriu Moldovan a cetit o disertațiune frumoasă și bine lucrată asupra trecutului neamului nostru și asupra problemei tinerimei, care prin apăsare cuvenită a acestui trecut trebuie să se îmbărbăteze la fapte nobile și mărețe. Partea musicală a programului n'a rămas îndărătul celei literare. Fôrte bine a cântat studentul G. Purcell cântecul „Ce te legeni codrule“ (poesiă de Eminescu, musica de Scheletti), ér cele trei coruri conduse de eminentul profesor de musică N. Popovici s'au distins printr-o puternică, esactă și fină predare. Dorim, ca în viitor să putem înregistra tot mai mari progrese din partea societății studenților noștri.

—o—

Corpul ofțierilor din garnisona Brașov, arangiaz în 9 l. c., în otelul central Nr. I, o serată. Începutul la 8 1/2 ore séra. La serata acesta sunt rugați cu totă onorea a participa toți aceia, cari au fost invitați la petrecerile de érnă ale sezonului 1893/4.

—o—

Kossuth rechiamat în Ungaria. Foile unguresci aducă scirea, că politici maghiari „serioși“ discută cestiunea rechiămării lui Kossuth în Ungaria. Se vorbește, că ministrul de externe Kalnoky și cu ministrul-președinte Wekerle s'au sfătuit, că în ce mod ar împăca pe Monarch cu Kossuth. Mai mult, se lășe chiar vestea, că Majestatea Sa va face o vizită lui Kossuth în Turin, și-i va propune să vină în Ungaria. Se înțelege, că faimele acestea sunt curate absurdități, și le reproducem după foile unguresci numai ca să se vadă până unde merge lipsa de bună simț a gazetărilor unguri, cari își permit a crede capabil pe Monarchul de-a face o vizită lui Kossuth la Turin.

—o—

149 anarchiști în Budapesta. Președintele camerei deputaților din Pesta a primit d-ilele acestea o scrisore scrisă cu roșu, de următorul cuprins: „Noi nu ne spăriăm! Va suna ora răsbunării! Nici dieta nu va pute să încungiere sorțea, ce o așteptă! Trăescă anarchia! 149 anarchiști din Budapesta.“ — Glumă cam grosă.

—o—

„Remunerațiuni“ pentru învățatori. Ministrul de culte Albin Csaky a ordonat să se împartă între 100 de învățatori și învățătore din provincia, premii de câte 40 flor., pentru meritele câștigate cu instrucțiunea limbii maghiare. Este remarcabil, dice „Pester Lloyd“, că între cei remunerați sunt și învățatori de naționalitate română.

—o—

Deputatul George Linder a trimis o scrisore președintelui cercului electoral din Csorna, Dr. Ludovic Herbst, care l'a

fostu provocat să-și depună mandatul de deputat, pe care nu merită a-lu mai purta. În această scrisoare Linder declară, că elu nu-și va pune mandatul său de deputat la dispoziția alegătorilor săi; nu va ceda nici unei presiuni, vină aceea din ori-ce parte, deoarece elu a fostu trasu nevinovat în noroiu; va căuta satisfacțiune, și decă nu va căpeta-o, ceea-ce n'o crede, atunci își va sci elu datorința sa.

—o— În Sicilia domnesce unu viforū mare de gheață și neua. În Trecastagno a surpatū 37 de case. Biserica comunei Alfio, în care erau picturi făcute de mǎestrii renumiți, asemenea s'a surpatū sub greutatea zăpedii, și a îngropatū sub ruine pe nouē omeni, cari tocmai erau în biserică și se rugau. În Nicolo orcanulū a nimicitū tōtā recolta de oleu și a causatū o daună de peste două milioane de lire.

—o— Rectorulū academiei tehnice din Graz, profesorul de Oettinghausen, a mersū la Viena pentru de a conferi cu ministrulū de instrucțiā publicā în cestiunea redeschiderii academiei tehnice. Prelegerile se voru începe, probabilū, în sēptēmāna viitoare.

—o— Noulū președinte alū Brasiliei s'a alesū la 3 Februarie în persōna lui Prudente de Morais, őr de vicepreședinte Manuel Victorino Pereira. Alegerea s'a făcutū în cea mare liniște și ordine.

—o— Șachulū din Persia voesce să intre-prință o nouā călătōriā prin Europa, pentru-ca să recomande împēraților și regilorū pe următorulū său. Totodatā voesce să folosescā calea acēsta, pentru de a observa planetulū Venus din apropiare, de acolo, unde lumina lui se vede mai intensivā de pe continentulū europēnū. Este pōte puținū cunoscutū, că „regele regilorū”, Șachulū Nasr-e-Din e unū astronomū zelostū și crede firmū, că pricepe mai multū, decātū toți astronomii săi. Chemarea acēstora e de alū face pe Șachulū atentū, când intrā őrele zodia brū cetai sērbātōre pentmentū acēste o di- din po-urtea Șachului. tru tū Persi și pentru rulū. D

—o— Șante și rko, coman-enerul rnsescū G seu. E , primi dela dantū sunū din Varșovū, că deș pentru a-și Țarul uncediu nelimitatlorū moșilele acēste cāntale sate. Gurko plecā influențārcere őrā în Fmciēsudū; după reintire fiā-ce își vrecuostulū.

—o— hunū mijl secțiā locēta det-a naraștea, patriotismroduc-Brașcū, mai va arangia iū a ei d(Nr. I. Inceptulūte ē la 7 1/2 őrē sēra.

—o— Cunnuniā. D-lū Sofronie Popovici-Popescu dir a Bucuresci s'a cununatū Duminecā în 20 F ebruarie v. c. cu d-ra Teodora Gheorghiu diOIL Pitești.

Mare le duce Mihailū și mareșalulū francesū Canrobert.

Amū amintitū într'unū numērū trecutū, că ma rele duce Mihailū, unchiulū împēratului Alexandru III, cu ocașiunea aniversării Loc bătăliei dela Sebastopole a trimisū bē-trānu lui mareșalū francesū Canrobert o de-peșā. sēu Etā cuprinsulū acēstei depeșe: „Douē-deci și-patru apērători dela Se-curt polū împreunā cu mine fraternisāmū astād iuni, ca în fiā-care anū, în amintirea apē-rării ate, i nōstre strălucite. Amū urmāritū cu vi pānul interesū primireā splendidā, ce le-au fi Elit'o Francesū marinarilorū nōstri. Adēncū r își o tēcați de vorbirile simpatice, ce au rēsu-nisce hāi din tōte clasele poporațiunei francesē, tofi de vomū aduce aminte și de vorbele D-Tale sūmbacțiapice, cu cari ai lāudatū vitejia cava-lerā lāturiscā a trupelorū nōstre din Crimea. Deja de E patru-deci de ani te stimāmū, Mareșale, și teze. stimāmū pe contrariū nōstri viteji și stră-lucēți, admirāmū perseveranța și tārnia ar-matei și flotei francesē, și reamintindu-ne astād iuni cele 319 dīle de apērare fără sēm-jos de sū și onorāndū cu cea mai profundā m tōte pu mpatii și cu celū mai profundū respectū de raț

amintirea, atātū a eroilorū nōstri, cātū și ai D-Vōstrē, căduți pe cāmpulū de rēșboiū, precum și a decedatului mareșalū Mac Mahonū, strigāmū, cu pāharele în mână: „Sē trăiescā armata și flota francesā, sē tră-iēscā mareșalulū Canrobert, Hurrah!”

Mareșalulū Canrobert mulțāmi mare-lui duce și adaugā urāri de fericire pen-tru împēratulū și pentru marea și frumoșā armatā și flotā rusescā. E de însemnatū, cē depeșā marelui duce cātrā mareșalulū Can-robert s'a trimisū îndatā dupā inchierea convenției comerciale ruso-germane, cā era datatā din Petersburg și cā a pututū fi es-pedatā lui Canrobert numai cu aprobarea împēratului.

Necrologū.

D na Sofia de Dunca, soția defunctului spātarū Stefanū Dunca de Sajō, a încetatū din viētū în ce-tatea Brașovū, őr în 21 Februarie v.

Māhniții fii Constanța Schia Titus și Aureliu de Dunca, imp-tășescū trista sciire tuturorū Ro-niilor și cunoscutilorū de altā i-ș-i-ționalitate, residentī în localitatē apela rōg a asista la oficiarea servicē funebriu, care va avē locū în cā-romānā din Grōverū, Mercuri Februarie, la őrā 3 p. m.

Din camera ungarsēi civile.

Debaterea asupra cāsētorii s.

Sedinta dela 27 Febr.

Komjathy Béla: Primescōr în ce pri-deși ar fi doritū, ca mai alesū sē fiā încā vesce motivele de despārțire, őr ar fi bine și mai liberalū; durata cāsētū voiera impru-sē se facā dependentā de înar-deōrece crede, mutatā a contrahenților, pōrectū a per-cā nu e nici dreptū, nici ū, efericitā.

Conte Pongrácz Kálmán: Fericitūlū introducereā cāsē-toriei civile obligatōre, dēr partida liberalā întotdēuna cu unanimitate a votatū în con-tra propnerei lui. Decā sub conceptulū „liberalismū” este de-a se înțelege și cāsē-toria civilā, atunci partida liberalā n'ar avē dreptulū de-a se mai numi liberalā, de-ōrece ea în decursū de ani de dīle a respinsū acēstā cāsētorii. Proiectulū presentatū de guvernū îi vātēmā sentimentulū sēu religioșū, și de aceea a eșitū din partida li-beralā, în care a luptatū ani de dīle. Până la retragerea lui Tisza Kálmán între con-șiunile creștine din acēstā patriā a dom-nitū cea mai deplinā concordia, pace, frā-tietate și toleranță. Csaky Albin însă prin faimōsa ordinațiune privitōre la botezuri a aruncatū făcīa aprinsā în materia cea esplosivā. Ordinațiunea a nāscutū proiectulū privitorū la purtarea matriculelorū, din acēsta a rezultatū recepțiunea, care permite convertirea creștinilorū la judaismū, a ur-matū apoi proiectulū de lege privitorū la liberulū esercițiu religionarū, care duce la lāpēdarea confesionalismului și la urmā a venitū proiectulū privitorū la cāsētorii ci-vilā obligatōre. Decā vomū merge totū ast-felū înainte, cātū de curēndū are sē ur-mele ștergerea credinței în Dumneđeu, inarti-cularēa în lege a ireligioșității, anarchia și dinamita. (Așa este! în centru. Mare ilari-tate în drēpta și stānga estremā). Pe Papa dela Roma ilū stimēzā, fiind-cā este capulū bisericei sale, dēr o influență nejustificatā asupra patriei sale nu o primesce, fiā aceea venitā dela Roma, fiā dela Turinū. Popo-rulū trebuie dusū la bunā-stare și crescutū în religioșitate, sē nu-i rāpimū Dumneđeulū lui, sē nu-i dērīmāmū altarele și sē nu-lū despoimāmū, — după ce și așa se aflā in-tr'o stare atātū de strimtoratā și sēracā — de singura lui mângāere, pe care și-o aflā în credința, cā decā și-a făcutū cu cinste și omeniā cursulū viteji pe pāmēntū, în lumea cealaltā va fi rēspātitū pentru acēsta. — Se alăturā la proiectulū de rezoluțiune alū lui Apponyi.

Szml... cāsētoriei civile obligatōre vorū... Szentivanyi Arpád: In proiectū s'a introdusū infidelitate ca motivū pentru des-facerea cāsētoriei. Acēsta duce la imorali-tate. Chiar și femeia cea mai cinstitā, cā-reia nici prin minte nu i-ar fi trecutū sē comitā infidalitate, vrēndū sē se scape în viitorū de-o cāsētorie nenorocitā, n'are de-cātū sē recurgā la infidelitate, ceea ce nu-mai în folosul moralității publice nu ar putē servi. Nu primesce proiectulū.

Visontai Soma: Chiar astādī am pri-mitū o telegramā, în care alegētorii mei sērbī din cerculū Neoplantei, în numele tuto-rorū locuitorilorū sērbī, mē rōgā, în limba germanā, sē votezū în contra proiectului.

Thaly Kálmán: Nu suntemū datorī sē scimū limba germanā. Visontai Soma: Rēspunsulū meu la acēstā telegramā este, cā primescū proiectulū guvermului. (Aprobārī în drēpta și stānga estremā.) Szalay Imre: Dorește independența patriei sale, őr nu devise liberale. De ast-felū de devise e sātulū până 'n gātū. őrē spānqurātōrea o considerați D-vōstrē ca actū liberalū?

Lukács Gyula: Asta depinde dela per-sōna, pe care o spānqurā. Szalay Imre: Liberalismulū, decā este aplicatū în modū necorectū, duce la dina-mitā. Nu votezā proiectulū.

Daniel Ernő: Obiceiulū opoșiției, de a respinge totū ce se propune din partea guvernului, nu se unesce nici cu interesele țērei, nici cu sātētōsa dezvoltare a parla-mentului. Proiectele trebuie primite, cāci altfelū ar cādē împreunā cu ele și libera-lismulū.

1549—893. Conspectū, daspre invēțătorii și scōlele poporale din co-mit. Sēlagiului, cari nu corespundū recerinte-lorū art. XVIII de lege din 1879 despre propunerea limbei maghiare, făcutū în urma ordi-națiunei ministrului de culte și instrucțiune pu-blicā de sub nr. 4260 anulū curentū.

- 1. Rodina Teodorū (A kékés-nyálo) 1882;*) vorbesce slabū ung. are numai scōle norm.
- 2. Krisan Ioanū (A Beregszo) 1891, are numai scōle norm. e și cānt. scie slabū ung.
- 3. Marosán Alexandru 1889, are nu-mai scōle norm. unguresce scie bine.
- 4. Batiu Ioanū (Bagoly falva), e cualificatū.
- 5. Törnā Ioanū (Ballahāza) e cualif. 6. Pap Vasiliu (Balázshāza); unguresce vorbesce bine.
- 7. Argyilan Ilie (Benedekfalva) 1891, nu scie ungr. are numai scōle element.
- 8. Csupe Ioanū (Bagdanhāza) e cualif. 9. Marosān Teod. (Bred), e absolutū de pre-parandū.
- 10. Rad George (Szilvās), are nu-mai scōle elem. ung. vorbesce bine.
- 11. Duka George (Cserese), unguresce scie bine.
- 12. Istrovan Demetriu (Csōy) 1889, ungu-resce scie bine.
- 13. Iancu Vasiliu (Domozlo) 1890, are numai scoli element. ungu-resce vorbesce mijlociu.
- 14. Trifu Grātian (Egrespatak), e cualificatū.
- 15. Rad Gavrilā (Ellyūs), e preparandū absol.
- 16. Medan Teod. (Er-hatvan), e cualif. 17. Iakabucz Vasiliu (Er-Mindszent), are 1 cl. gimn. un-

*) Numele invēțătorilorū și a comu-nelorū suntū tōte maghiarizate. Anulū aratā timpulū aplicațiunei. Despre toți 52 invē-țătorii se dice într'o rubricā, cā nu propunū cu rezultatulū mulțumitorū limba maghiarā. Afarā de aceia, la cari este notatū, cā suntū cualificați, toți ceilalți suntū declarați ca necualificați. Aplicațiunea la scōlā este de-claratē ilegalā și nevalidā la următorii 11 invēțătorii: Nr. 1, 2, 7, 13, 21, 23, 26, 30, 31, 35 și 45.

- gur. scie bine. 18. Lengyel George (Felső Beregszo), e cualif. 19. Iepure Petru (Felső szék), e cualif. 20. Kodens Vas. (Füzes), e cualif. 21. Buda Vas. (Gárdán-falva) 1893, are numai scōle norm. vorbesce slabū un-gur. 12. Kis Teod. (Halmosd), e absol. de prepar. ungr. scie bine. 23. Kaprar Teod. (Hasaklány) 1892, are numai clase, norm. ungr. vorbesce mijlociu. 24. Pálinkás Ge-orge (Hosszaszo), are numai clase norm. unguresce scie. 25. Sipos Bartol. (Hosszu-mező) e prepar. abs. unguresce scie. 26. Mora Ioanū (Ipp) 1886, a abs. curs. II de prep. ungr. scie puținū. 27. Pap Ales. (Ioáz) e cualif. 28. Romoșu Ilie (Kis-Debreczen) 1886, ungr. scie bine, are clase norm. 29. Morarū Nic. (Kis-Derzsida), e cualif. 30. Kosztinās Vasil. (Kis-Nyires) 1874 are cl. norm. ungr. vorbesce mijlociu. 31. Murg Petru (K. Mor. Petenyē) 1890, are clasa normalā unguresce vorbesce mijlociu. 32. Poppū Ioanū (M. Baksa), are curs. I prep. ungr. scie bine. 33. Szabo Vasile (Menyó), are numai școlt norm. ungr. scie. 34. Prodanū George (Mojgrad), e cualif. 35. Pusztai Andr. (Motos) 1892, are numai cl. norm. ungr. vorbesce puținū. 36. Modi Aurelū (Nagy-Bajon), e prep. abs., are dipl. din l. maghiarā, ungr. vorbesce bine. 37. Hurzto Atan. (Nagy-Derzsida), e cualif. 38. Valean Dion (O-Csaholy), e cualif. 39. Dreganū George (O-Nádasd) 1887, are c. II prep. are dipl. din l. m. ungr. vorb. bine. 40. Bucsumen Paulū (Orbo), are numai cl. norm. ungr. vorb. bine. 41. Farago Ioanū (Porcz), e cualif. 42. Kiss Petru (Sereden), e prepar. abs. are dipl. din limba mag. 43. Petrușan George (Somro Ujfalu) vorbesce mijlociu ungr. 44. Nichita Ioanū (Szode-meter), scie bine ungr. 45. Druca Ioanū (Szeplak) 1890, scie rēu ungr. are numai cl. norm. 46. Martha Petru (Tasnad), are nu-mai cl. norm. ungr. scie bine. 47. Kardos Dion (T.-Szanto) e prep. abs. are dipl. din l. m. scie bine ungr. 48. Bran Iuliu (To-hát), e prep. abs. unguresce scie bine. 49. Vezendū Ioanū (Uștato) scie bine ungr. 50. Juganū Ilie (Vadafalva), e prep. abs. ungr. scie bine. 51. Bosok Teod. (Varsoloz), ungr. scie bine. 52. Talpos Dem. (Zálnok) 1888, are IV cl. gimn. unguresce scie bine.

Zelau, 1893, 11 Noemvre. (L. S.) Iosif Kerekes, m. p. inspect. regescū Pentru autenticitatea copiei Stefan Fogarasi, m. pr.

NECROLOGŪ. Wilhelmina C. Popp, nāsc. Johann Latzin, a încetatū din viētū Duminecā în 20 Februarie (4 Martie) 1894 la 6 őrē dimineța, dupā scurte și grele su-ferințe în etate de 40 de ani, și în altū 14-lea anū altū fericitei sale cāsētorii. Despre acēstā grabnicā și ireparabilā pierdere subsemnații cu inima înfrāntā de durere încunosciētēzā pe tōte rudeniile, amicii și cunoscutii rē-posatei. Rēmāșițele pāmēntesci ale scumpei și neuitatei decedate se vorū așēda, spre eternā odihnā, Marți în 22 Februarie (6 Martie) a. c., la 3 őrē p. m., din casa rece dela cimiterulū r.-catolicū din Blumēna. Brașovū, 20 Ianuarie v. 1894.

Cornelū B. Popū, ca soțū; George și Elvira ca fii; Johann Latzin, Johanna Latzin, ca părinți; Friedrich, Emilie, Johann, Ida, Alfred Latzin ca frați.

— Elena P. Budiū, fiica d-lui pofe-sorū Paulū Budiū, a rēposatū astādī la 4 őrē dimineța în etate de 11 ani. Impormē-tarea se va face mână la őrēle 3 p. m.

Fiā-le țērīna ușorā și memoria bine-cuvēntatā!

DIVERSE.

Celū mai nesānētōstū orașū din Eu-ropa. În întrēga Europa, orașulū celū mai nesānētōstū este Barcelona, în care casurile de mōrte suntū mai dese. Dupā o statis-ticā oficiōsā mortalitatea în diferite orașe este urmātōrea: Dintre 1000 de locuitori morū pe anū în Edinburg 19, Londra 20, Stockholm 21, Bruxella 22, Parisū 23, Ber-linū 23, Viena 26 și în Barcelona 31. Decā nu ar veni sucursū de locuitori din țērā, atunci orașulū acesta în scurtū timpū ar fi pustiu. În anulū 1883 au fostū în Barce-iona cu 800 mai multe casuri de mōrte, ca de nascere. Causa referințelorū acestora este, cā orașulū e clādītū pe pāmēntū mlăș-tinosū și nu e de locū canalizatū. În con-tinuu domnescū bōle epidemice, ca frigurū, tīphusū, vērșatū și altele. Intre anii 1333 și 1396 de șēse ori a grasatū ciuma, între 1408 și 1497 de trei-spre-dece ori, între 1501 și 1598 de optū ori. Ciuma nēgrā în anulū 1348 grasā în Barcelona optū luni și gōbi aprōpe întregū orașulū de locuitori. În timpuri de colerā e orașulū acesta în-grozitorū.

Literatură.

Prosă, de Th. D. Speranția. Volumul I. Ediția I. Conține novele, basme și anecdote, cu totul 18 bucăți. Form. 8° de 301 pag. Prețului 2 lei; ediția de lux 4 lei.

Totul anecdote populare, de Th. D. Speranția. Volumul III. Ediția I. Conține vreo 94 de anecdote în poezie. Form. 8. de 301 pag. Prețului 2 lei; ediția de lux 4 lei.

Membrii societății de lectură „Inocențiu M. Clainu” a tinerilor clerici din Blășiș, cari numai în anul trecut publicaseră în românește voluminosul opus „Epistole că-

tră unu preotă tineră” de A. Mecher, au scos acum de sub tipar un nou opus luminos, care dovedește multă din partea tinerilor teologi din Blășiș, cărui titlu este următorul: „Pregătire la morțe, adică considerațiuni asupra macsimelor eterne folosite tuturoră pentru meditare și preoților spre a predică, de Alfons Maria de Ligueri, doctoru al biserice”. Form. 8° de 432 pag. Tipar presu. Prețului 80 cr.

A apărut piesa musicală „Vino lăle” pentru coră bărbătescu, de I. Vidu. Prețului 30 cr. Comanda se adresa la autoru în Ludoșu.

In editura librăriei N. Ciureu din Brașov a apărut: „Elemente din Constituția patriei”, seu drepturile și datorile cetățenesci pentru școlile populare române, de Vasile Goldișu, profesoru. Tiparul tipografiei A. Mureșianu, Brașov. Prețulu 20 cr. seu 40 bani.

Darwin și darwinismu, conferință de Z. C. Arbure. O broșură de 28 pag., apărută în tipografia „Toma Basilescu” din București (Bulevardul Elisabeta 111).

„Elena”, cunoscutulu romanu de Dimitrie Bolintineanu, ediție nouă, împărțită, în două volume, cuprinzându în totalu 312 pag., cu mai multe ilustrațiuni în textu.

Prețulu ambeloră volume 4 lei. De vânzare la editura dăruului „Universulu” din București (Strada Brezoianu), se pôte însă procura și dela librăria Ciureu din Brașov cu prețulu de 2 fl.

Povestiri de Petra-Petrescu à 80 cr. francate. De vânzare la administrația noastră.

Schițe, de I. C. Panțu. (In plasă; In Baltă; Cale grea; La Còde; La cărciuma lui Tiriplicu.) O broșură formată mică de 112 pag. Se pôte procura la librăria N. I. Ciureu, Brașov, cu 30 cr.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu. Redactor responsabil: Gregoriu Maioră.

Cursul la bursa din Viena.

Din 5 Martie 1894.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes Renta ung. de aură 4%, Renta de corone ung., Impr. căil. fer. ung., Oblig., Bonuri rurale ungare, etc.

Cursulă pieței Brașov.

Din 6 Martie 1894.

Table with 4 columns: Item, Buy Price, Sell Price, and another price. Includes Banonote rom. Cump., Argintu român., Napoleon-d'ori, Galbeni, Ruble rusești, etc.

Anunțuri

(insertiuni și reclame)

Suntă a se adresa subscrișei administrațiuni. In casulu publicării unui anunțu mai mult de odată se face scădementu, care cresce cu cătu publicarea se face mai de multe-ori.

Administrațiunea „GAZETEI TRANSILVANIEI.”

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei” à 5 cr. se potă cumpăra in librăria Nicolae Ciureu, și in tutingeria I. Gross.

BILANȚULŪ Institutului de creditu și de economi „ALBINA” pe anulă 1893.

Large financial table with columns: Activ, Contulul Bilanțului, Pasiv. Includes items like Cassa in numerar, Monete și cupone, Capitalu social, etc.

Table with columns: Debitu, Contul de profit și pierderi, Creditu. Includes items like Interese, Spese, Chiriă, etc.

Sibiu, 31 Decemvre 1893.

Signatures and names of board members: P. Lucașu m. p., G. Dima m. p., Cosma m. p., Iosifu Lissai m. p., etc.

Cumpără la Schmied și nu la Schmiedel. (Este unu proverbă.)

Acestu proverbă se potrivește la stabilimentulu meu celu mare, care cumpără cantități mari de marfuri; avându cheltuieli puține potă vinde și eficient.

Stofe pentru îmbrăcăminte.

Peruvian și Dosking pentru onoratulu cleru stofe prescise, pentru uniforme funcționarilor c. r., asemenea pentru veterani, pompieri, gimnastici, livrăuri, postavuri pentru biliarde și mese de jocu, loden obicnuită și impermeabilu pentru rocuri de vânătoare, stofe de spălatu, peduri de voiaglu dela fl. 4-14 etc.

Joh. Stikarofsky în Brunn. (Manchesteru, Austriei.)

Deposită permanentă de postavuri peste 1/2 millioe florini.

Trimiterea numai cu Ramburse.

Correspondenta in limba germană, boemă, maghiară, polonă, italiană, francesă și englesă. 355,5-24.

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

Table with 2 columns: Sosirea trenurilor în Brașov and Plecarea trenurilor din Brașov. Lists train numbers, times, and destinations.